

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Tos/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123010425
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8123010425.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13.06.2023 v trestnej veci odsúdeného C. H. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4PP/17/2023 zo dňa 19.04.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného C. H..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením predseda senátu Okresného súdu Prešov podľa § 415 ods. 1, ods. 3 Tr. poriadku, § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona odsúdeného C. H., nar. XX.XX.XXXX, podmienene prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T/38/2018 zo dňa 12.09.2019, právoplatného dňa 11.06.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/59/2019 zo dňa 11.06.2020, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov, nariadil probačný dohľad nad odsúdeným počas skúšobnej doby v trvaní 2 rokov a za použitia § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona uložil odsúdenému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a § 51 ods. 3 písm. f) Tr. zákona obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou N. T. v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými formami. Za použitia § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej N. T. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodenej N. T. a podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odsúdený C. H. sťažnosť proti výroku o určení dĺžky skúšobnej doby, v dôvodoch ktorej uvádza, že podľa jeho názoru mu prvostupňový súd uložil neprimeranú dĺžku skúšobnej doby 48 mesiacov. Z aplikačnej praxe súdov je podľa jeho názoru takáto skúšobná doba neprimeraná oproti odpusteniu zvyšku trestu 13 mesiacov. Samotné rozhodovanie okresného súdu ohľadom mediačného a probačného dohľadu na obdobie 24 mesiacov nedáva logiku pri určení skúšobnej doby na 48 mesiacov. Takáto doba je neprimeraná aj vzhľadom k tomu, že bol vo výkone trestu prvýkrát. Žiada preto krajský súd, aby zohľadnil jeho odvolanie a uložil mu skúšobnú dobu 24 mesiacov, pričom dodal, že v skúšobnej dobe povedie riadny život.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť napadnutého výroku uznesenia o určení dĺžky skúšobnej doby, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, aj konanie, ktoré tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu, ktorý si krajský súd vyžiadanim príslušného spisu doplnil vyplýva, že C. H. bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/38/2018 zo dňa 12.09.2019 uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní šesť rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, zároveň mu súd uložil aj ochranné sexuologické liečenie, ktoré sa má vykonávať ambulantnou formou. Na podklade odvolania obžalovaného a prokurátora Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 8To/59/2019 zo dňa 11.06.2020 napadnutý rozsudok Okresného súdu Humenné zrušil vo výroku o treste a odsúdenému C. H. sám uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.06.2020 a tým istým dňom odsúdený nastúpil výkon uloženého trestu, pričom mu bol do výkonu trestu započítaný výkon väzby od 10.10.2017 do 23.10.2017.

Na základe žiadosti odsúdeného C. H. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 06.03.2023 prvostupňový súd po zabezpečení si spisového materiálu Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/38/2018, správy riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Prešov k hodnoteniu odsúdeného C. H. a ďalších listinných dôkazov, na základe vyjadrenia Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 31.03.2023, majúca za splnené všetky zákonné podmienky v zmysle § 415 ods. 3, ako predseda senátu okresného súdu rozhodol o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to je už vyššie konštatované. Odsúdeného náležite poučil o možnostiach podania sťažnosti len proti výroku o určení skúšobnej doby v zmysle § 417 ods. 3 Tr. poriadku.

V dôvodoch napadnutého uznesenia prvostupňový súd podrobne cituje závery hodnotiacej správy riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Prešov k osobe odsúdeného zo dňa 08.03.2023, konštatujúc v závere, že podľa riaditeľa ústavu je resocializačná prognóza u odsúdeného menej priaznivá, riziko recidívy trestnej činnosti je stredné a konštatuje len čiastočne preukázanie splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie, preto riaditeľ ÚVV a ÚVTOS odporučil podmiennečne prepustiť odsúdeného s dohľadom.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody odôvodnil najmä tým, že odsúdený plnením si svojich povinností preukázal snahu o polepšenie a možno očakávať od neho, že v budúcnosti povedie riadny život a zohľadnil pri tom aj skutočnosť, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát a trest vykonáva v ústave na výkon trestu s najmiernejším stupňom sťaženia. Pri určení dĺžky skúšobnej doby v trvaní štyroch rokov konštatoval, že takúto skúšobnú dobu uloženú v polovici zákonnej sadzby považuje za potrebnú na preukázanie, či doterajší výkon trestu odňatia slobody bol dostačujúci na prevýchovu odsúdeného. Zohľadnil pri určení dĺžky skúšobnej doby aj závažnosť odsúdeným spáchaného zločinu, jeho následok, ako aj skutočnosť, že bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, tiež bral do úvahy dobu takmer jedného roka, ktorá mu ešte zostáva do konca trestu odňatia slobody a ktorú mu „de facto“ podmiennečne odpúšťa. V podstate na podklade tých istých dôvodov považoval súd za potrebné nariadiť nad odsúdeným aj probačný dohľad, ktorý podľa jeho názoru posilní účel podmiennečného prepustenia a v dvojročnej dobe trvania probačného dohľadu mu zároveň uložil povinnosti a príkazy, ktoré budú viesť odsúdeného k riadnemu životu, zabránia mu v pokračovaní trestnej činnosti a budú tiež predstavovať ochranu poškodenej pred ďalším kontaktom s odsúdeným.

S týmito závermi súdu prvého stupňa sa stotožnil aj krajský súd. Krajský súd sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach na tieto dôvody aj poukazuje.

Aj podľa názoru krajského súdu, zohľadňujúc všetky vyššie rozpísané skutočnosti, zohľadňujúc aj závažnosť trestného činu, pre ktorý odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody, skutočnosť, že nešlo o jeho prvé vybočenie z miery zákona, že už v minulosti bol štyrikrát súdne trestaný, aj keď v prvom prípade sa naňho hľadí akoby nebol odsúdený, aj napriek námietke odsúdeného, že vo výkone trestu odňatia slobody je po prvýkrát, je potrebné považovať určenú dĺžku skúšobnej doby vo výmere štyroch rokov za zákonnú a správnu.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona.

V rámci takto zákonom určenej výmery skúšobnej doby, podľa názoru krajského súdu, prvostupňový súd tiež správne postupoval, keď určil hlavne vzhľadom na závery už spomínaného hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, dĺžku skúšobnej doby v strede sadzby, teda vo výmere štyroch rokov. Zákonu zodpovedá aj uložený probačný dohľad spolu s primeranými povinnosťami a obmedzeniami, ako sú vyššie konštatované vo výmere dvoch rokov. Tieto výroky uznesenia aj zodpovedajú všetkým vo veci zisteným skutočnostiam rozhodným pre rozhodnutie o podmienenečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, zohľadňujú aj resocializačnú prognózu konštatovanú ústavom na výkon trestu ako menej priaznivú pri strednom riziku recidívy trestnej činnosti.

K sťažnostným námietkam odsúdeného je treba poznamenať, že vzhľadom na zákonnú úpravu, ktorá umožňuje podmienenečne prepustiť v danom prípade odsúdeného C. H. z výkonu uloženého trestu za zločin po vykonaní dvoch tretín takéhoto trestu, nemožno vo vzťahu k určenej dĺžke skúšobnej doby 48 mesiacov, zvyšok nevykonaného trestu vo výmere 13 mesiacov, ktorý mu súd, ako to uvádza odsúdený „odpustil“ považovať za neprimeranú okolnosť, nezohľadňujúcu to, že odsúdený je vo výkone trestu prvýkrát. Prvostupňový súd všetky tieto odsúdeným uvádzané okolnosti zohľadnil práve pri tom, že podmienenečne prepustil odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody a v dôvodoch napadnutého uznesenia sa aj touto otázkou náležite zaoberal. Pri určení dĺžky skúšobnej doby podľa názoru krajského súdu prvostupňový súd správne aplikoval aj ustanovenie § 66 ods. 2 Tr. zákona a prihliadol nielen na to, že odsúdený vykonával trest v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ale aj na povahu spáchaného trestného činu, teda jeho vysokú závažnosť.

Na základe týchto vyššie rozvedených dôvodov krajský súd nezistiac dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia v prospech odsúdeného jeho sťažnosť postupom podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.